из завода, като го потопи в градушка от искри и изгорени въздуха из вътре.
Крана спря колоната, вдигнат и чука заточено да удвоява своите
Първата [illegible] свирнихи
Сега ще е разрезт нови удари.
И харатаи пострехнаха. Тишина сковала цялото завод, всички сдруза запреха.
Чукет е вдигнат, и всеки отрони въздишка.
Чукет изпъкваше непредната тара и вече пиш през радостните удари на сдруженто изпъкнахме радно полетя въздух.
Ето ваше момент, когато колоната едва не рухваше: ние знаехме че изгарят по целото здание ти тъй не мислеха, ние стоева тихо не вярвахме, освен чука.
За него, за неговите железни замисли ние мислехме, неговите удари чувствувахме, ние вервахме заедно с него, заедно с неговото тревожно трепане ние се надевахме. И когато преди ударите предизвикателно блестеха неговите цилиндри, изглеждаше че целия завод е [illegible]